

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
LIGOS IR MOTINYSTĖS SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-110
2, 9, 10, 11 IR 16 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2019 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Ligos socialinis draudimas ir motinystės socialinis draudimas

Ligos socialinis draudimas įstatymų nustatytais atvejais kompensuoja šios rūšies draudimu apdraustiems asmenims dėl jų pačių arba šeimos narių, ar budinčio globotojo, paskirto pagal Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymą (toliau – budintis globotojas), priežiūrinių vaikų ligos ar dėl dalyvavimo profesinės reabilitacijos programoje prarastas ar negautas pajamas arba jų dalį. Motinystės socialinis draudimas įstatymų nustatytais atvejais kompensuoja šios rūšies draudimu apdraustiems asmenims dėl motinystės, tėvystės ar vaiko priežiūros prarastas pajamas ar jų dalį, arba padengia šiame įstatyme numatytas išmokas.“

2 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Apdraustiesiems asmenims, kurie asmens sveikatos priežiūros įstaigose, teikiančiose stacionarines priklausomybės ligų gydymo paslaugas, savanoriškai gydomi nuo patologinio potraukio azartiniams lošimams, priklausomybės sindromo vartojant psichoaktyvias medžiagas, ligos išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka ir mokama ne ilgiau kaip 28 kalendorines dienas vieną kartą per kalendorinius metus.“

3 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 10 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Turinčiam teisę gauti ligos išmoką šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), seneliui (senelei), budinčiam globotojui ar globėjui, slaugančiam sergantį iki 14 metų vaiką, išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios vaiko slaugymo dienos ir mokama ne ilgiau kaip 14 kalendorinių dienų.“

2. Pakeisti 10 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Turinčiam teisę gauti ligos išmoką šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), seneliui (senelei), budinčiam globotojui, globėjui ar rūpintojui, slaugančiam stacionare ar (ir) medicininės reabilitacijos ir sanatorinio gydymo įstaigoje sergantį iki 7 metų vaiką ar vaiką iki 18 metų, sergantį ligomis, dėl kurių nustatytas sunkus neįgalumo lygis, išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios slaugymo dienos ir mokama visą reikalingą slaugymo laikotarpį, bet ne ilgiau kaip 120 dienų per kalendorinius metus.“

3. Pakeisti 10 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Turinčiam teisę gauti ligos išmoką šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), seneliui (senelei), budinčiam globotojui, globėjui ar rūpintojui, slaugančiam stacionare, ambulatoriškai ar (ir) medicininės reabilitacijos ir sanatorinio gydymo įstaigoje vaiką iki

18 metų, sergantį ypač sunkiomis ligomis, išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios slaugymo dienos ir mokama visą reikalingą slaugymo laikotarpį, bet ne ilgiau kaip 364 kalendorines dienas, skaičiuojant nuo pirmosios slaugymo dienos. Turinčiam teisę gauti ligos išmoką šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), seneliui (senelei), budinčiam globotojui, globėjui ar rūpintojui, slaugančiam stacionare, ambulatoriškai ar (ir) medicininės reabilitacijos ir sanatorinio gydymo įstaigoje vaiką iki 18 metų, sergantį sunkiomis ligomis, išmoka iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios slaugymo dienos ir mokama visą reikalingą slaugymo laikotarpį, bet ne ilgiau kaip 180 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo pirmosios slaugymo dienos. Ypač sunkių ir sunkių ligų sąrašus tvirtina sveikatos apsaugos ministras ir socialinės apsaugos ir darbo ministras. Pasibaigus šioje dalyje nurodytiems ligos išmokos mokėjimo terminams, toliau išmoka už to paties vaiko, sergančio ypač sunkia ar sunkia liga, slaugymą gali būti mokama ne daugiau kaip 120 dienų per kalendorinius metus.“

4 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Kai teisės aktų nustatyta tvarka švietimo įstaigose nustatomas infekcijų plitimą ribojantis režimas ir dėl to atsirado būtinybė prižiūrėti pagal ikimokyklinio ar priešmokyklinio ugdymo programą ugdomą vaiką, ligos išmoka motinai (tėvui), įmotei (įtėviui), budinčiam globotojui ar globėjui iš Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų pradedama mokėti nuo pirmosios vaiko priežiūros dienos ir mokama ne ilgiau kaip 14 kalendorinių dienų. Šiame straipsnyje nurodytu atveju ligos išmoka po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba pasibaigus draudimo laikotarpiui mokama, jeigu apdraustojo asmens laikinasis nedarbingumas dėl vaiko priežiūros, prasidėjęs draudimo laikotarpiu, tęsiasi po atleidimo iš darbo ar tarnybos arba draudimo laikotarpio pabaigos.“

5 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 16 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) yra apdraustas motinystės socialiniu draudimu, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 3 dalyje;“

2. Pakeisti 16 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Moteriai, turinčiai šio straipsnio 1 dalyje nurodytą motinystės socialinio draudimo stažą, kuri nėštumo laikotarpiu tapo neapdraustu asmeniu, motinystės išmoka mokama šio įstatymo 17 straipsnyje nustatyta tvarka. Ši nuostata taip pat taikoma ir kitoms nėštumo ir gimdymo atostogoms, jeigu jos prasideda prieš tai gimusio, globojamo ar įvaikinto vaiko auginimo iki 3 metų laikotarpiu.“

6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 5 straipsnį ir šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2020 m. sausio 1 d.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir jos įgaliotos institucijos iki 2019 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas